

27. А господарътъ на този слуга, като се смили, пусна го и му прости дългътъ.

28. Слугата пъкъ, като излѣзе, иамъри едного отъ другаритѣ си, който му дължеше сто динария, и като го хвана, давѣше го и му казваше: дай ми, което дължишъ;

29. тогава другарътъ му падна прѣдъ нозѣтъ му, молѣше го и думаше: имай търпение къмъ мене, и всичко ще ти исплатя;

30. но той не рачи, а отиде и го хвърли въ тъмница, доклѣ да исплати дългътъ.

31. Другаритѣ му, като видѣха станалото, много се огорчиха и като дойдоха, разказаха на господаря си всичко, що се бѣ случило.

32. Тогава господарътъ му го повика и казва: злий рабе, азъ ти простихъ цѣлия оня дългъ, защото ми се примоли;

33. не трѣбваше ли и ти да се смилишъ надъ другаря си, както и азъ се смилихъ надъ тебе?

34. И като се разгнѣви, господарътъ му го прѣдаде на мѣчители, доклѣ да му исплати цѣлия дългъ.

35. Тѣй и Моятъ Отецъ Небесенъ ще постѣпи съ васъ, ако всѣки отъ васъ не прости отъ сърдце на брата си прѣгрѣшенията му.

## ГЛАВА 19.

**К**огато Иисусъ свърши тия думи, тръгна отъ Галилея и дойде въ прѣдѣлитѣ Иудейски, отъждѣ страната Иорданска.

2. Подирѣ Му тръгнаха много человеци, и Той ги исцѣри тамъ.

Гл. 19. (1) Марк. 10, 1.